

УДК 778.5”19”:7.037.3

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ХУДОЖНЬО-КОМПОЗИЦІЙНИХ ОЗНАК ФУТУРИСТИЧНИХ ОБРАЗІВ У КІНЕМАТОГРАФІ 1980-1990 РОКІВ ХХ ст.

Студ. А.В. Маркова, гр. МгДк1-16
Науковий керівник доц. Т.І. Ніколаєва
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Мета – дослідження художньої виразності та особливості формування футуристичних образів в кіномистецтві 1980-90-х р.р. ХХст., з метою вдосконалення художнього образу сучасного молодіжного одягу.

Завдання: поглиблене вивчення кіномистецтва та естетико-культурних (субкультура, мода, дизайн та ін..) явищ 80-х років ХХ ст.; використання методів наукових досліджень для оптимізації асортименту та структури колекції; розробка ескізного рішення колекції молодіжного одягу.

Об’єкт та предмет дослідження. Об’єктом дослідження є процес вдосконалення художнього образу сучасного молодіжного одягу спираючись на виразність інтерпретації футуристичних кінематографічних образів. Предмет дослідження – футуристичний напрямок кінематографа 1980-90-х р.р. ХХст.

Методи та засоби дослідження. Дослідницька частина роботи полягає в аналізі літературних та інформативних джерел. Методом опитування споживачів відповідної категорії віку, виокремлено найбільш сприятливі варіанти головних композиційних ознак форми, фактури, кольору, орнаменту та їх гармонічного поєднання у сучасному костюмі. Складено таблиці, в яких проаналізовано та систематизовано конструктивну будову в історичному розвитку форм жіночого костюма. Методом системно-структурного аналізу досліджено тектонічну будову форм костюма 80-х років ХХст., визначено систему взаємопов’язаних елементів, найбільш важливіших для проектування колекції.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Синтетична природа кіномистецтва, актуалізуючи ті чи інші властивості і можливості, дозволяє кінематографу проявляти себе то як грандіозне видовище, орієнтоване на поверхнево-чуттєве сприйняття, то як філософськи-художнє осягнення найважливіших питань буття. Видима простота сприйняття кінематографічного образу дозволяє подолати жорстке протиріччя масового і елітарного в мистецтві. Звернення до кіномистецтва минулого дозволяє знаходити нові рішення, або по-новому інтерпретувати непомічені, забуті ідеї або образи.

Результати дослідження. Особливе значення кінематографа для естетики визначається тим, що кінематограф ХХ століття є і новим мистецтвом, і разом з тим, найстарішим (100 років, а якщо врахувати, що перші приблизно 20 років представляють собою передісторію кіномистецтва, то цей термін ще коротше), найбільш сформованим елементом, що активно розширює область екранної культури. Тісні зв’язки кінематографа з усіма сферами діяльності людини, своєрідні відносини фізичної і екранної реальності і специфічний спосіб сприйняття фільму, дозволили кінематографу зайняти особливе місце в художній культурі ХХ ст. Кінематограф стає актуальним видом мистецтва ХХ століття, як мистецтво, в ідейно-естетичному змісті якого знайшли відображення найбільш істотні характеристики сучасного етапу розвитку культури.

У 1980-х роках великі кінокомпанії почали активно стимулювати створення нової хвилі фантастичних фільмів. Поява перших компаній, які спеціалізувалися на розробці спецефектів, зробило можливим застосування готового досвіду та нових ідей в

**Сучасні матеріали і технології виробництва виробів
широкого вжитку та спеціального призначення**

Художнє моделювання костюма

постановці високобюджетних фільмів. Відбувається також подальше стилістичне зближення американського і європейського кіно.

Кінофантастику 1980-х років ХХ ст. можна поділити за жанрами: «пост-апокаліптична фантастика» - «Божевільний Макс» (1981, 1985); «фантастичний бойовик» - «Термінатор» (1984); «науково-фантастичний роман» - «Дюна» (1984), «Той, що біжить по лезу» (1982); «науково-фантастичний бойовик» - «Чужі» (1986); «фантастична комедія» - «Назад у майбутнє» (1985); «фантастичний трилер» - «Повсталий з пекла» (1987) та ін..

Початок десятиріччя позначився виходом таких знакових фільмів, як епічні «Зоряні війни. Епізод V. Імперія завдає удару у відповідь», (1980) і «Зоряні війни. Епізод VI. Повернення джедая» (1983), спродюсовані Джорджем Лукасом, фантастико-лірична драма «Іншопланетянин» (1982) у постановці Стівена Спілберга, новаторського футуристичного трилера Рідлі Скотта «Той, що біжить по лезу» (1982), який став одним з предвісником кіберпанку в кінематографі. Кіберпанк з'явився на противагу утопічній фантастиці, на його появу вплинув розвиток інформаційних технологій на початку 1980-х років, який не знайшов адекватного відображення в традиційній науковій фантастиці того часу. Кіберпанк, націлений на майбутнє, був технічно точний і вимагав від читача хорошою поінформованості в питаннях розвитку технологій, особливо комп'ютерних та мережевих. В основному твори кіберпанку орієнтовані на молодіжну, протестну аудиторію.

В стилістичному плані на початку 80-х за допомоги ЗМІ, нових технологій та індустрії, націлених на молодіжні групи, відбувається перший, практично загальносвітовий «ревайвел» субкультурних стилів минулого, який став для деяких країн повтором. У цей період мутації молодіжної моди, субкультури досягли піку різноманітності: панк, кіберпанк, рок, хіп-хоп, брейк, метал, панк-хардкорд, готи, ейсід хаус, техно, фанк, реггі та ін.

Стиль багатьох персонажів футуристичних фільмів 80-х, в яких вони були створені можна назвати «футуристичний вінтаж» - поєднання фантастичних елементів з історичними знахідками. У костюмах чітко простежуються елементи традиційних костюмів Японії, Бірми, Індонезії, Непалу, Китаю, Росії, Тибету та інших країн.

Створення виразних емоційних образів до кінострічок лягає відповідальністю на художників по костюмам або дизайнерів. За останні 30 років, мабуть, найбільший внесок у створення костюмів для фільмів зробив дизайнер Жан-Поль Готьє. Його неповторні авангардні образи вражають яскравістю та виразністю не тільки на екранах, але й на світових подіумах.

Висновки. Проведені наукові дослідження надали можливість проектування сучасних форм одягу з покращеними ергономічними властивостями та яскраво вираженою художньою виразністю, за рахунок використання оптимізації елементів та силуетних форм, пропорційної та ритмічної будови, колористики та орнаменталізації поверхні матеріалів.

Ключові слова: кінематограф, футуристичні образи, майбутнє, художньо-композиційний, кіномистецтво.

ЛІТЕРАТУРА

1. Особенности искусства кино и эволюция их художественно-философских интерпретаций. Дис. канд. философск. наук: 09.00.04/ Худякова Л.А., Санкт-Петербургский государственный университет, — С-Пб.: 2000. — 142 с.
2. Уличное брожение, мутации стилей и мейнстрим 80-х [Електронний ресурс], режим доступу: <http://www.kompost.ru/1980-e-page0.html>
3. Арнхейм Р. Искусство и визуальное восприятие.- М.: 1974